

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 47/2022
31.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Весне Станковић, Радославе Мађаров и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1598/17 од 27.06.2017. године, у седници већа одржаној 31.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1598/17 од 27.06.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1598/17 од 27.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 664/16 од 21.12.2016. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да у корист тужиоца уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Краљево доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за увећану зараду по основу прековременог рада, ноћног рада и рада за време државних и верских празника по стопи која важи на дан уплате, на месечне основице наведене у том ставу изреке и да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 24.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења о трошковима до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1598/17 од 27.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у другом ставу изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, на основу члана 404. ЗПП.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 1620/2018 од 12.07.2018. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1598/17 од 27.06.2017. године, као изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, укинута су пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1598/17 од 27.06.2017. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 664/16 од 21.12.2016. године и тужба је одбачена.

Одлуком Уставног суда Уж 14532/2018 од 26.12.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је уставна жалба АА и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 1620/2018 од 12.07.2018. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење, зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 1620/2018 од 12.07.2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1598/17 од 27.06.2017. године. Ставом трећим изреке, одбачен је захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду трошкова поступка пред Уставним судом.

Према члану 404. став 1. Закона парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиље. Предмет тражене правне заштите је уплата доприноса на износе накнада за ноћни рад, прековремени рад и рад у дане државних и верских празника који су били нерадни дани, досуђене пресудом Основног суда у Краљеву П1 1335/11 од 24.04.2014. године. О праву тужиоца на уплату доприноса нижестепени судови су одлучили као у предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом, имајући у виду правни став о надлежности суда за одлучивање о захтеву за уплату доприноса за социјално осигурање (усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године).

Сходно томе, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је Врховни суд нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању или престанку радног односа. У конкретном случају тужбени

захтев се односи на уплату доприноса, па дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 20.09.2016. године. Такса на тужбу и првостепену пресуду је обрачуната на вредност спора од 15.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**